

6. Inne:		
6.1	do produkcji:	
a)	masy włóknistej z drewna lub innych materiałów włóknistych	1,00
b)	papieru lub tektury, o zdolności produkcyjnej nie niższej niż 200 ton na dobę	1,00
6.2	do chowu lub hodowli drobiu lub świń o liczbie nie niższej niż 240 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP) i więcej niż:	
a)	40 000 stanowisk dla drobiu	0,95
b)	2 000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg	0,95
c)	750 stanowisk dla macior	0,95
6.3	do powierzchniowej obróbki substancji, przedmiotów lub produktów z wykorzystaniem rozpuszczalników organicznych, o zużyciu rozpuszczalnika ponad 150 kg na godzinę lub ponad 200 ton rocznie	1,00

632

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 31 marca 2003 r.

w sprawie sposobu postępowania przy stosowaniu produktów leczniczych w sytuacji, gdy brak jest odpowiedniego weterynaryjnego produktu leczniczego dopuszczonego do obrotu dla danego gatunku zwierząt

Na podstawie art. 69 ust. 1b ustawy z dnia 6 września 2001 r. — Prawo farmaceutyczne (Dz. U. Nr 126, poz. 1381, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przypadku, gdy nie ma odpowiedniego produktu leczniczego weterynaryjnego dopuszczonego do obrotu dla danego gatunku zwierząt, lekarz weterynarii, w celu ratowania życia lub zdrowia zwierzęcia, a w szczególności w celu ograniczenia cierpienia zwierzęcia, może zastosować u zwierzęcia lub grupy zwierząt:

- 1) produkt leczniczy weterynaryjny dopuszczony do obrotu dla innego gatunku zwierząt albo dla tego samego gatunku, lecz z innym wskazaniem stosowania;
- 2) produkt leczniczy dopuszczony do obrotu dla ludzi, który nie jest produktem leczniczym weterynaryjnym — gdy brak jest produktu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) lek recepturowy — gdy brak jest produktów, o których mowa w pkt 1 i 2.

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz. 833).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1181 i Nr 152, poz. 1265 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391.

2. Produkty lecznicze, w tym leki recepturowe, o których mowa w ust. 1, stosowane u gatunków zwierząt, których tkanki lub produkty mogą być przeznaczone do spożycia przez ludzi mogą zawierać jedynie substancje czynne wchodzące w skład produktów leczniczych weterynaryjnych dopuszczonych do obrotu dla tych gatunków zwierząt.

§ 2. 1. Lekarz weterynarii, który zastosuje produkty lecznicze, w tym leki recepturowe, o których mowa w § 1 ust. 1, u zwierzęcia, którego tkanki lub produkty mogą być przeznaczone do spożycia przez ludzi, określa każdorazowo okres karencji dla tkanek i produktów pochodzących od tego zwierzęcia.

2. Jeżeli zastosowane produkty lecznicze, w tym leki recepturowe, o których mowa w § 1 ust. 1, nie posiadają określonego okresu karencji dla danego gatunku zwierząt, to ustalony okres karencji nie może być krótszy niż:

- 1) 7 dni — w przypadku mleka i jaj;
- 2) 28 dni — w przypadku tkanek jadalnych pochodzących od ptaków i ssaków;
- 3) liczba dni uzyskana z ilorazu liczby 500 i temperatury wody stawu hodowlanego, w którym przebywają leczone ryby w stopniach Celsjusza — w przypadku tkanek ryb.

3. W przypadku zastosowania produktu homeopatycznego u zwierząt, których tkanki lub produkty mogą

być przeznaczone do spożycia przez ludzi, jeżeli zawartość substancji czynnej w tym produkcie homeopatycznym jest równa lub niższa niż 1 : 1 000 000, przyjmuje się zerowy okres karencji.

§ 3. W przypadku zastosowania produktu leczniczego, w tym leku recepturowego, o którym mowa w § 1 ust. 1, u zwierząt, których tkanki lub produkty mogą być przeznaczone do spożycia przez ludzi, lekarz weterynarii w dokumentacji, o której mowa w art. 20 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450.

poz. 752, z późn. zm.³⁾), zamieszcza następujące informacje:

- 1) datę badania zwierzęcia;
- 2) rozpoznanie choroby;
- 3) dane o właścicielu;
- 4) opis leczonych zwierząt i ich liczbę;
- 5) czas trwania leczenia;
- 6) okres karencji.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *L. Sikorski*

633

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 4 kwietnia 2003 r.

w sprawie wykazu prac, przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia na inne osoby

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz prac, przy wykonywaniu których istnieje szczególne ryzyko przeniesienia na inne osoby zakażenia prątkami gruźlicy, który jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz. 833).

§ 2. Ustala się wykaz prac, przy wykonywaniu których istnieje szczególne ryzyko przeniesienia na inne osoby zakażenia pałeczkami duru brzuszego, durów rzekomych A, B i C, innymi pałeczkami *Salmonella* pochodzenia odzwierzęcego oraz pałeczkami *Shigella*, który jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *L. Sikorski*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 4 kwietnia 2003 r. (poz. 633)

Załącznik nr 1

WYKAZ PRAC, PRZY WYKONYWANIU KTÓRYCH ISTNIEJE SZCZEGÓLNE RYZYKO PRZENIESIENIA NA INNE OSOBY ZAKAŻENIA PRĄTKAMI GRUŻLICY

Prace na stanowiskach związanych z ciągłym kontaktem z ludźmi w:

- 1) przedszkolach, szkołach i placówkach systemu oświaty;

- 2) szkołach wyższych, wyższych szkołach zawodowych, wyższych szkołach wojskowych;

- 3) szpitalach;